

Dođan Güneşin Getirdiđi

— Orhun Basat · 17 Mart 2024

Bembeyaz olmuştu ortalık,Soğuk bir tipi esiyordu dışarda,Sessizdi köy.Toprak bir evin, tek odasında yalnız bir kadın,İlk doğumunun sancılarını kavriyordu elleriyle,Dudaklarını ısıriyordu.Erkeđi çok uzaklarda başka bir yerde,Kulübesinde,Bir cephaneliği bekliyordu,Süngüsünün ucunda takılı düşünceleri,Çocuksu bir sevinçle, gel teskere diyordu, gel..Tipi gene aynı tipiydi köyde,Kadın gene yalnızdı,Değişen, artan sancılarıydı kadının o saatlerde.Uluyordu donuk donuk köyün köpeği,Daha güçlü ısıyordu dudaklarını kadın.Erkeđi çok uzaklarda, başka bir yerde,Gel teskere diyordu, gel.Uzak tepelerde güneş doğuyordu.Oysa kadına gelmişti, bulmuştu kadını ecel.Bilmiyordu...